

Kapitel 12 - Administrative bestemmelser

Landbrug

Afklarende spørgsmål:

1. Hvilke afgørelser kan påklages til Naturstyrelsen?

1. Hvilke afgørelser kan påklages til Naturstyrelsen?

Efter miljøbeskyttelseslovens § 91, stk. 1 kan kommunens afgørelser og beslutninger efter loven eller regler, der er fastsat med hjemmel i loven, påklages til ministeren. Kompetencen til at behandle og afgøre klagesager om bl.a. dyrehold er imidlertid delegeret til Naturstyrelsen i den såkaldte delegationsbekendtgørelse (Bekendtgørelse nr. 814 af 16. september 2002 om henlæggelse af opgaver og beføjelser til Naturstyrelsen), jf. § 24, stk. 1, nr. 5.

Klagemuligheden er dog blevet afskåret i visse tilfælde, idet ministeren i nogen udstrækning har udnyttet den bemyndigelse, der følger af lovens § 92, hvorefter der kan fastsættes regler om, at afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. En sådan klageafskæring er sket i forhold til kommunens afgørelser truffet i henhold til husdyrgødningsbekendtgørelsens § 6, stk. 3 og 4 samt §§ 29-30.

Da husdyrgødningsbekendtgørelsen i vid udstrækning indeholder generelle krav til landbrugsbedriften, herunder indretning af stalde mv. samt gødningsopbevaring - og anvendelse, er det begrænset, hvor mange sager efter denne bekendtgørelse der kan påklages til Naturstyrelsen.

Styrelsen er klagemyndighed i relation til de afgørelser, som kommunen træffer om lokalisering af dyrehold i henhold til bekendtgørelsens kapitel 2 (§§3-5) og afgørelser truffet med hjemmel i § 11 (tilladelse til opbevaring af fast gødning i markmødding i særlige tilfælde).

Derimod vil kommunens afgørelser som led i håndhævelsen af overholdelsen af husdyrgødningsbekendtgørelsens generelle krav være en tilsynssag og kommunens afgørelser i så henseende er omfattet af lovens kapitel 9 om tilsyn. Heraf fremgår bl.a., at kommunen er miljøtilsynsmyndighed, og generelt skal føre tilsyn med, at miljøbeskyttelsesloven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, dvs. herunder husdyrgødningsbekendtgørelsen, overholdes. Kommunen skal også føre tilsyn med, at vilkår fastsat i forbindelse med godkendelser og tilladelser overholdes og at påbud og forbud efterkommes, jf. § 65.

Den enkelte kommune har således pligt til effektivt at håndhæve miljøreglerne ved at føre miljøtilsyn på landbrugsejendomme for at påse, at bl.a. de generelle regler i husdyrgødningsbekendtgørelsen og evt. fastsatte vilkår i en lokaliseringsgodkendelse samt evt. meddelte § 42-påbud overholdes. Kommunen skal reagere, såfremt der konstateres ulovlige forhold på ejendommen, som ikke er af underordnet betydning. Det følger af lovens § 68.

Kommunen har forskellige reaktionsmuligheder rækkende fra en uformel henstilling til politianmeldelse. Kommunen har endvidere hjemmel til efter § 69, stk. 1 eksempelvis at give en såkaldt indskærpelse (tidligere benævnt et lovliggørelsespåbud) eller et forbud mod fortsat drift på ejendommen. Ifølge § 69, stk. 3 kan sådanne afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Der henvises til den såkaldte håndhævelsesvejledning (Miljøstyrelsens Vejledning - Nr. 12, 1992 - om håndhævelse af miljøbeskyttelsesloven).

Kontakt

Miljøstyrelsen

Strandgade 29

1401 København K

Tlf.: 72 54 40 00

E-mail: mst@mst.dk

CVR: 25798376

EAN: 5798000863002

EAN(tilskud):5798000863019